

Østrig, bare så fru Pia Kjærsgaard også er klar over, hvad det egentlig er, vi taler om.

Vi taler om, at han har udtalt, at i Det Tredje Rige havde de en ordentlig beskæftigelsespolitik. Vi taler om, at han har udtalt til SS-officerer, at de er anstændige mennesker med karakter. Den slags udtalelser har jeg meget svært ved at have respekt for. Jeg synes faktisk, det er nogle ret forfærdelige udtalelser, som minder om en svunden tid, som jeg ikke synes, vi skal beskæftige os med på den led i dag.

Vi har sagt, at der var behov for at tage afstand fra de her udtalelser og markere, at det ikke er den slags ting, vi grundlæggende synes skal være værdier i Europa. Der var også behov for at markere, at det her tager vi afstand fra.

Det var fru Pia Kjærsgaards parti uenig i. Det kan jeg beklage, men jeg synes faktisk, at der var behov for at markere, for den, der tier, samtykker jo som bekendt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er ikke noget svar. Jeg er overhovedet ikke tilfreds, og jeg kan godt garantere, at hvis fru Pernille Blach Hansen ikke svarer nu, og hvis statsministeren ikke kan svare senere, så vil denne her debat komme til at dreje sig om, hvorvidt den danske statsminister forsøger at få de her sanktioner ophævet; hvorvidt den danske statsminister prøver at gå i alliance eventuelt med nogle andre lande, der ønsker det. Men det er jo i EU-regi, det her skal foregå, kan vi forstå.

Jeg forholder mig ikke til Frihedspartiet eller hr. Jörg Haider, sådan som fru Pernille Blach Hansen forsøgte at give udtryk for. Det, jeg forholder mig til, er, at de 14 EU-lande har foretaget en ganske, ganske, ganske udemokratisk handling i forhold til et fredeligt samarbejdsland. Hvad er meningen? Og hvor længe har man tænkt sig, at det her skal fortsætte? For mig lød det, som om fru Pernille Blach Hansen og Socialdemokratiet stadig synes, at det var i orden, at Danmarks statsminister bare har været medløber i hele denne her sæbeopera. Nu må det høre op.

Vi ønsker et svar på, hvor vidt det er kommet. Statsministeren har selv været ude med dårlig samvittighed og har sagt, at nu måtte der ske noget på området, og det er blot det svar, vi efterforsker: Hvornår sker der noget? Hvor langt er man kommet? Og hvornår vil man ophæve dem?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Skulle vi nu ikke tage det lidt roligt med truslerne og så holde en rolig, anstændig, glad og positiv tone i denne debat. Jeg vil da gerne opfordre til, at fru Pia Kjærsgaard genfinder sit gode humør.

Desuden vil jeg sige: I forhold til Østrig synes jeg, det er meget sigende at høre, at Dansk Folkepartis leder ikke forholder sig til Jörg Haider og ikke forholder sig til Frihedspartiet, for det er jo det, der er kernen i den her debat. Jeg skal gerne komme med flere citater. Der er mange, og de er gode, men dem kan jeg jo eventuelt gemme til en senere bemærkning, og så blot nøjes med at sige til fru Pia Kjærsgaard: Der er en proces i gang i Europa; den følger vi løbende. Men som det er i politiske processer, så tager tingene den tid, de nu engang skal tage. Fru Pia Kjærsgaards utålmodighed må hun så forsøge at håndtere på anden vis.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil allerførst gerne sige tak til fru Pernille Blach Hansen og Socialdemokratiet for vedtagelsen af Enhedslistens forslag om forbud mod medicinrester. Det er et forslag, der kan være med til at sikre, at der også fortsat vil kunne sælges danske fødevarer.

Så vil jeg godt spørge fru Pernille Blach Hansen, om Socialdemokratiet på baggrund af de trusler og skræmmebilleder, som statsministeren fremmanede for kort tid siden i sin tale, om husejstigninger, renteforhøjelser, finanspolitiske stramminger, den helt store økonomiske nedtur: Er det, hvad Socialdemokratiet har tænkt sig at føre sin kampagne for euroen på?

Jeg vil godt vide det, for det virker jo, som om statsministeren fuldstændig har mistet sin dømmekraft. Vismændene har sagt det, alle økonomer med forstand på tingene siger det efterhånden. Formanden for de økonomiske vismænd i Sverige, Lars Calmfors, siger det. Han siger i dag i Information: »Det virker rimeligt at konkludere, at det først og fremmest er en politisk sag. Man bør ikke sælge euroen med økonomiske argumenter.« Det er en politisk sag.

Men jeg vil godt høre fra fru Pernille Blach Hansen, om det virkelig er kommet så langt med Socialdemokratiets afmagt og desperation i den sag, at man vil køre sin kampagne på skræmmebilleder.